

РОМЪТ И ДЯВОЛЪТ

Един ром умал един декар място. Всяка година си засявал по нещо. Картофи, друго – каквото намерел.

Един дявол го видял. Потърсил го и му рекъл:

– Как да излъжа моя ром? Да му взема от това място!

Отишъл при него и му казал:

– Зася. Колко години вече ми използваш мястото. Това място си е мое! Аз си живея на това място! Сега вече ще делим всичко!

Първата година си засели кромид. Дошло време вече да го изкарват. Хванали се на бас: ако излъже дяволът – да вземе горната част на кромидга. Ако излъже ромът – да вземе долната част. Ромката учила рома как да излъжат дявола.

Дошло вече време да прибират кромидга. Дяволът взел, сложил си един бял чаршаф отгоре. Направил се... отдалеч идва. Дяволът му рекъл:

– Познай кой съм аз?! Кой идва?

Ромът гледа, гледа – не може да познае.

Паднал той. Дяволът го бутнал. Взел той долната част, а другият взел горната част.

Взел той долното, но какво има в долното? Нищо! Оня взел хубавото.

Втората година – пак. Засели нивата. Дяволът се направил на друго нещо – на магаре се направил. Пак идва. Два пъти го излъгал дяволът. Взел ромът долната част, а дяволът взел горната част.

На третия път ромът казал на жена си:

– А бе, жено! Така и така с дявола, ето два пъти вече ни лъже. Взима два пъти вече от мен горното, а за мен оставя долното. Какво има в долното – нищо. Запалиш една клечка кибрит – изгори го. Ето вече сега за трети път – как да направим да го излъжем?

Тя казала:

– А...!

Картофи садили, ама картофите станали много хубави.

Чул отгоре дяволът и казал: